

רצח פורים

משוחזר בעזרת מסיכות דומות לאלה ששימשו את הרוצחים המקוריים. הרצח התרחש בחג פורים בשנת 1978, כאשר שני אנשים במסיכות

קרבו במכונית אל אלי בעדש, שרכב על סוסו, וירו בו שמונה יריות מעויל. הוא נפטר במקום, וסוסו שותת-דם הגיע לארווה. כחצי שעה לאחר הרצח עצרה המיטרה את דודו דהרי כחשוד.

מהן העדויות נגדו. ליבאי הסביר לו את חומרת המצב. כששלושה עדים מסייעים איש לרעהו והופכים את התיק למשורייני. דהרי המשיך לטעון כי הוא חף מפשע, ואחרי כמה ימים אף נמלט מבית-הסוהר.

האם סומנו

תצלומי הזיהוי?

”א” יזה מזל שהשופט דב לויין וחב’ התובעת גולדשמיט להעולם הזה. גם כך לא ישנתי כמה לילות.”

לפני שנתיים העלתה התובעת את עדי-התביעה, האחד אחרי השני, ראתה אותם נקרעים לגזרים עליידי הסניגורים דויד

שבמחוז, הופכות למחשבות ולצלילים הר יוצאים בדהירה מקוטעת מפיו. רוב תשרי ובתויו לא היו ברורות מפני שאינו שולט בשפה ובגלל פיגורו. אך היו כמה מקרים שנראו מוזרים וחשודים כבר בבית-המישפט.

כאשר נדרש העד לזהות את הנהג ש’ הובילו לאימוני הירי, הצביע אל עבר הר נאשם הלא נכון, וכאשר נתבקש לזהותם לפי תמונות, היה מסתכל בתמונה, ורק אחרי שהפך אותה על צידה האחורי, כאילו חיפש סימון מוסכם, היה מזהה את הר מצולם.

כאשר נשאל מי היה הקורבן, סיפר כי היה זה אדם רכוב על סוס ועגלה, למרות שהעגלה לא נזכרה קודם לכן בעדותו. במציאות לא היתה, כמובן, שום עגלה. שני העדים האחרים — זוהר ומנצ'ר רה — לא הצליחו יותר ממכסיקו. זוהר התגלה בחקירה הנגדית כנוכל מועד, שהוליך שולל בחלקת לשונו אפילו את הר רופא שטיפל באשתו, והוציא ממנו כספים במירמה. היה ברור גם לשופטים, כי העיד כדי לקבל טובות-הנאה מהמיטרה. מנצ'ורה, דמות ססגונית, ערמומית ור חלקלקה, העיד כי עיסוקו הוא גניבת ספרי-הורה, למרות הכיפה אותה חבש לראשו. ”שבועתו שווה כקליפת השום”, קבע בית-המישפט. והתובעת, בהגנותה, הגישה לבית-המישפט הסכם שנעשה בין

המיטרה לבין מנצ'ורה. שלפיו, בגלל עדי-תו בתיק הרצח, ימליצו שיקבל חנינה. בית-המישפט ביקר קשות את שלושת עדי-התביעה ולא היה מוכן להרשיע את הנאשמים על סמך עדותם. אחרי כעשרה חודשים במעצר זוכו גניש וארביב. הם שוחררו בערב חג הפסח.

מסכות פורים

וקורטינה צהובה

ל ום לפני שהתפרסם בכלי-התיקשות כי עוזי נבוח הפך עדי-מדינה בתיק נגד חוקרי ברנס, צלצל הטלפון על שולי-חנו. פרקליטת המחוז סירוטה ביקשה ממנו שיתחיל לחקור פרשה חדשה שהתגלתה זה עתה. דויד בוארון, צעיר נתנייתי ש’ היה כומנו עצור כחשוד ברצח בעדש, החליט שבספטמבר 1980 להפוך למודיע מיטרת, תמורת הבטחה כי המיטרה תשלה אותו לחוף-לארץ ותגן עליו. כאשר מסר מידע למיטרת תל-אביב סיפר, כי הוא יודע גם על רצח בעדש. הוא הועבר לחקירה במיטרת נתניה ושם גילה, כי כרבע שעה לפני הרצח יצא מביתו אל עבר תחנת האוטובוס, וראה קורטינה צהובה נוסעת לכיוון מקום הר-צח. שני הנאשמים שהיו במכונית זוהו על-ידו למרות מסכות-פורים גדולות שכיסו

את פניהם. ”היו אלה דודו דהרי ודויד דגסטן”, קבע בוארון בבטחה. יהודה וילק, שהבין את חשיבות הנקודה — בין יושבי המכונית לא היה עדי-המדינה מכסיקו — העביר מיד את המידע על כך לפרקליטת המחוז. וזו טלפנה לנבוח, רק למחרת הבילה הפרקליטה מדוע לא יכול היה הקצין לטפל בחקירה החדשה, כיוון שאז כבר הודיעו בכל אמצעי-התיקשות שגנבות הפך עדי-מדינה ועזב את תפקידו. אמנם נפתחה חקירה במחלקה לחקירות פנים של המיטרה, בראשות הקצין מנשה גולן, אך סירוטה גם פנתה בעניין זה ליועץ המישפטי, וגם עורר-הדין בן-שהר, שייצג את הנאשם גניש וכיום מייצג חשוד אחר ברצח, אליהו סמילה, פנה ליועץ ה-מישפטי וביקש חקירה דחופה.

למודי נסיון לא הגישו אנשי הפרקלי-טות כתב-אישום חדש ברצח. הם החליטו לנקוט בפרוצדורה יוצאת-דופן, להעמיד את עדותו של בוארון במבחן בית-המישפט בטרם יוגש כתב-אישום כלשהו.

בעדויות ראשונות במיטרה מסר בר-ארון, כי דהרי פנה אליו, זמן קצר לפני הרצח, וביקש ממנו שיעזור לו לרצוח את בעדש. יחד יצאו השניים עם אקדה ש-סיפק דהרי, אך לא הצליחו במשימה. גם נסיון שני שעשה בוארון לבדו לא עלה יפה. אז החזיר את האקדה לדהרי ומשך ידיו מהמשימה.

גירסה

לכל עת

ה מיטרה נקטה בכל דרך כדי לאמת את עדותו של בוארון. היא עצרה גם את דגסטן, הפגישה אותו עם בוארון והקליטה את שיחתם. מן ההקלטה עלה, כי דגסטן התפלא מאוד כיצד הצליח חברו לזהותו במכונית הרצח כאשר על פניו היתה מסיכה. בכך אישר למעשה את גירסתו של בוארון.

המסקנה הבלתי-נמנעת מעדות זו היא כי מכסיקו, עדי-המדינה במישפט הקודם, לא היה במכונית הרצח. לכן נשאלת ה-שאלה, מי דאג ללמד אותו את פרטי הר-מקרה ומי הביאו לשחזור בפרטי פרטים רצח שבו לא השתתף.

מכסיקו נחקר שוב על-ידי המיטרה, והוא מסר שתי גירסות. לדבריו הוא אכן לא השתתף ברצח ועדותו בבית-המישפט היתה עדות-שקר. אך באשר לזהותו של המדיח לעדות-שקר נחלקו גירסותיו. בנייר-סה אחת אמר כי היה זה דהרי שלימד

העדים שהעידו במישפט של ארביב נקבעו כעדי-שקר. והשאלה מי לימד אותם את העדות.

מוזכר

אותו, ואילו בגירסה שניה סיפר כי המיש-טרה הדיחה אותו.

כיוון שדהרי נעצר חצי שעה אחרי הר-צח, והיה מאז במשמורת המיטרה, אין ספק כי הוא לא יכול היה להדיח את מכסיקו.

כיוון שלפי עדות בוארון היו המשתתפים ברצח יחד עם דהרי דגסטן וסמילה, ברור שגם העדויות נגד גניש וארביב הומצאו על-ידי מישוהו, לצרכי המישפט.

האם אנשי המיטרה שגבו את העוד-יות היו אלה אשר הדיחו את העדים? מה היתה מטרתם בכך? כמה קצינים השתתפו בקשר? כיצד הצליחו לשמור עד היום על קשר של שתיקה? כדי להשיב על שאלות אלה יש לכונן ועדת-חקירה ממלכתית.

אילנה ארון

שאלות לוועדת החקירה

בעניין רצח אלי בעדש:

1 מי יזם את עדותו של משה בגדי (”מכסיקו”), עדי-המדינה במישפט של גבריאל ארביב ושימעון גניש, שנאשמו ב-1979 ברצח אלי בעדש. האם היה זה רביפקד יהודה כוכבי, אז ראש הצ”ס, שגבה את עדותו של בגדי?

2 מי טרח ללמד את בגדי את דרך נסיעתה של מכונית הרצח ואת דרך הנסיעה של הרוצחים, כדי שישחזרו אותן בצורה כה משכנעת לעיני מצלמות המיטרה? האם היה זה סגן-ניצב יהודה פושטר, שבנוכחותו הוסרט השיחזור?

3 מי הדיח את העד דויד זוהר לעדות שקר, שהיתה אמורה להיות עדות הסיוע נגד הנאשם גבריאל ארביב? האם היה זה מפקח חיים חרד שגבה את עדותו?

4 מי הדיח לעדות שקר את העד עזרא מנצ'ורה, שסיפק את עדות הסיוע נגד הנאשם שימעון גניש? האם היה זה מפקח יהודה וייס שגבה את עדותו?

ידוע ל,עולם הזה” כי העניין נתון כרגע לחקירה פנימית של המיטרה, וכי גם היועץ המישפטי הובא בסוד הדברים על-ידי פרקליטת מחוז המרכז, שרה סירוטה, אך זו אינה הכתובת המתאימה לחקירה מסוג זה.

גניש חוגג בעת ששוחזר מהכלא, לפני כשנה וחצי. כיום מתברר כי לא היה לו כל קשר לרצח.

מוזכר

ליבאי (שהגן על ארביב) ואהרון בן-שחר (שהגן על גניש). מישפטו של דהרי הופרד אחרי בריחתו והוקפא עד שיימצא.

מכסיקו היה אחד העדים הפאתטיים וה-מצחיקים ביותר שהופיעו אי-פעם בבית-המישפט. אם בחקירה הראשית עוד הת-גאה בכך שהוא מבחין בצבע צהוב ויודע לכתוב את המיספר 99, הרי שבחקירה הנגדית סתר את עצמו ללא הרף. הוא היה מופיע לחקירה מוגן על-ידי שוטרים, בגדיו בלויים, נעליו חסרות גרביים ופניו מלאים פצעים. הוא היה מקשיב לשאלות עורכי-הדין ולעתיים אף היה מבקש לתזר עליהן כיוון שלא הבין. ואז היה מנגנון החשיבה שלו מתחיל לפעול כמעט באופן הנראה לעין. אפשר היה לעקוב אחר המילים העוברות מאוזנו למרכז הקליטה